

брой бѣ малъкъ, но тѣхното юначество и чиличена сила бѣха голѣми. Решителниятъ и сѣдбоносниятъ бой на Шипка се извърши най-вече въ три дни: на 9, 10 и 11 августъ — старъ календаръ, или по новия календаръ 21, 22 и 23 августъ. За тия бойеве е писано много пѣти, издадени сѣ много книжки, има за сѣшитѣ четива въ читанкитѣ и христоматиитѣ. Но за споменъ, по случай 60 години отъ това велико събитие, въ което тѣй високо се прославиха нашитѣ опълченци, че могатъ и до днесъ, па и за винаги да ни служатъ за примѣръ и гордостъ, нека накратко кажемъ пакъ нѣщо за онѣзи славни победи и подвизи.

Стрѣмнината отъ с. Шипка до връхъ св. Никола е 7 километра, а стрѣмнината по пѣтя откъмъ Габрово е 10 километра. Рускитѣ войски, които бѣха малко, и българскитѣ опълченски дружини държаха здраво върховетѣ и пѣтищата за позицията. Турцитѣ имаха лагера си надъ село Шипка, туко подъ стрѣмнината на планината. Сюлейманъ паша раздѣли войскитѣ си на три колони: една колона въ срѣдата, която ще върви право въ лицето на защитницитѣ, а дветѣ колони ще направятъ презъ скалнитѣ долини и бърда *обходъ*, сиречъ ще заобиколятъ отлѣво и отдѣсно руситѣ и опълченцитѣ. Трима опитни паши бѣха назначени посрѣдъ нощъ тихо и тайно да се доближатъ до опълченцитѣ и сутринъта, призори да извършатъ решително нападението и да превзематъ руско-българскитѣ позиции. Ала мѣстото бѣше твърде върло и безъ пѣтеки, та турскитѣ вериги закѣснѣха и стигнаха до бойната линия едва къмъ 10 часа презъ деня. Този день турцитѣ съ ирѣсни сили нападнаха едно подиръ друго 8 пѣти позициитѣ на руситѣ и опълченцитѣ, безъ да могатъ да достигнатъ нѣкаква победа. Околнитѣ планини и чукари страховито бучаха отъ гърлеститѣ топове. Много турски войници паднаха по стрѣмнинитѣ, полянитѣ и доловетѣ. Деньтъ 9 августъ се завърши съ пълна сполука на защитницитѣ. Голѣма